

Grupa wiekowa 5-latki „Stokrotki”

Propozycje zajęć dla dzieci w dniach: 01-05.06.2020

„Niby tacy sami, a jednak inni”

Dzień pierwszy: 01.06.2020

Cele:

- integrowanie dzieci z rodzicami,
- nawiązywanie bliskich relacji z rodzicami,
- wskazywanie największej wartości, jaką jest rodzina

Wyjście z rodzicami na lody lub pizzę. Miłe spędzenie czasu w gronie najbliższej rodziny. Wspólne zabawy z rodzicami (może być wycieczka rowerowa lub samochodowa), zwiedzanie ciekawych rzeczy.

<https://youtu.be/u2eDwnwVTO4> (Zabawowo i fajowo - Bajka Świnka Peppa po polsku. Niezapomniany i wyjątkowy dzień dziecka)

Dzień drugi: 02.06.2020

Cele:

- rozwijanie mowy,
- kształtowanie postawy tolerancji w stosunku do dzieci niepełnosprawnych,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- dostrzeganie różnic i podobieństw pomiędzy dziećmi różnych ras.

1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej „Piłka dla wszystkich” (czytanego przez rodzica).

Niepełnosprawny Franek z grupy Ady często śnił o tym, że gra w piłkę nożną. W snach nie siedział na wózku inwalidzkim, tylko biegał po boisku najszybciej z całej drużyny i strzelał najwięcej goli. – Brawo, Franek! – krzyczeli kibice. – To najlepszy zawodnik! – rozlegały się głosy. Jednak gdy szczęśliwy i dumny Franek otwierał oczy, od razu uświadamiał sobie, że to był tylko sen, a on nigdy nie zostanie piłkarzem. Patrzył na swoje nogi, którymi nie mógł poruszać, i robiło mu się wtedy bardzo smutno. Ada przyjaźniła się z Frankiem i bardzo lubiła się z nim bawić. Pewnego dnia zauważyła, że chłopiec jest wyjątkowo radosny. Miał roześmiane oczy i wesoło pomachał do niej, gdy tylko pojawiła się w sali. Dziewczynka była ogromnie ciekawa, co jest tego przyczyną. Może dostał długo oczekiwany bilet do teatru? A może spełniło się jego marzenie o jeździe na koniu? – Cześć! Nie uwierzysz, co się stało! – powiedział Franek, gdy Ada usiadła przy nim na dywanie. – Opowiedz. – W sobotę pojechałem z moim starszym kuzynem na mecz piłki nożnej. Grały drużyny z dwóch różnych szkół. Byłem bardzo blisko i mogłem obserwować każdy ruch zawodników! – To świetnie. Ja nie przepadam za oglądaniem meczu, ale cieszę się, że ci się podobało – odpowiedziała Ada.

– Mój kuzyn podwiózł mnie do ławki, na której siedzieli zawodnicy rezerwowi. I całe szczęście, bo bramkarz skręcił nogę w kostce i trzeba go było zastąpić. Wyobraź sobie, że nagle ktoś kopnął piłkę, a ja ją złapałem! – Ojej! Zostałeś bramkarzem? – Nie. Po prostu piłka wypadła poza boisko i leciała prosto na mnie. Chwyciłem ją i rzuciłem z powrotem jednemu z napastników. – Brawo! – A wtedy on na mnie nakrzyczał... – Jak to nakrzyczał? Powinien ci podziękować – zdziwiła się Ada. – Niestety, nie. Powiedział, żebym się stamtąd wynosił, bo tylko przeszkadzam. A jego koledzy się śmiali i słyszałem, jak mówią o mnie „krasnal na wózku”. – Prawdziwi sportowcy się tak nie zachowują! – zezłościła się Ada. – Jeden z nich zaczął pokracznie chodzić i wskazywał na mnie palcem, a potem wszyscy śmiali się z moich butów. Chciałbym chodzić, nawet taki wykrzywiony, a ja przecież nie mogę chodzić wcale... Pomyślałem, że piłka jest nie dla mnie. – Myślałam, że opowiesz mi o czymś wesołym. Jak cię zobaczyłam, wyglądałeś na szczęśliwego, a ta historia jest smutna – stwierdziła Ada. – Bo jeszcze wszystkiego ci nie opowiedziałem! – uśmiechnął się Franek. – Potem wydarzyło się coś wspaniałego! Ada była bardzo ciekawa, a Franek opowiadał dalej: – Mój kuzyn bardzo się zdenerwował i zdecydował, że zabierze mnie z tego boiska, chociaż mecz rozgrywał się dalej. Kiedy odjeżdżałem, usłyszałem dźwięk gwizdka. Kapitan drużyny przerwał mecz i zwołał wszystkich zawodników. Nie słyszałem, co do nich mówił, ale po chwili dogonił nas, a za nim przybiegła reszta drużyny. Powiedział do mnie tak: „Jako kapitan Niebieskich chciałem cię przeprosić za zachowanie moich kolegów. Oni zresztą robią to sami”. I wtedy każdy z piłkarzy podszedł do mnie i podał mi rękę. Widziałem, że było im wstyd. Zapytali, jak mam na imię i co mi właściwie dolega. – To dobrze, bo już chciałam się wybrać z Olkiem na to boisko i im dokopać! – powiedziała stanowczo Ada. – Chciałaś ich zbić? – spytał zaskoczony Franek. – Nie, dokopać im kilka goli. Jak się zdenerwuję, to potrafię kopnąć tak mocno jak stąd do Krakowa! – To szkoda, że cię tam nie było – zaśmiał się chłopiec. Franek opowiedział Adzie ciąg dalszy tej historii. Zawodnicy dowiedzieli się, że chłopiec doskonale zna zasady gry w piłkę nożną, bo razem z tatą ogląda każdy ważny mecz. Zaproponowali Frankowi, żeby został sędzią, dali mu gwizdek i posadzili na honorowym miejscu, z którego miał świetny widok na całe boisko. Od tej chwili chłopiec bacznie obserwował grę, dawał sygnały zawodnikom, a nawet zadecydował o jednym rzucie karnym. Okazało się, że jest bardzo dobrym i uważnym sędzią i nikt nie powiedział o nim „sędzia kalosz”, czyli taki, który się nie zna na grze i ciągle się myli. – I wiesz, co mi powiedzieli na pożegnanie? – zakończył opowieść Franek. – Powiedzieli, że skoro mam niesprawne nogi i nie mogę grać w piłkę nożną, to przecież mam sprawne ręce i mogę grać w koszykówkę. Mój tata dowiedział się, kto prowadzi drużynę koszykarską dla zawodników na wózkach, i od jutra zaczynam treningi. A ja myślałem, że piłka jest nie dla mnie. – Piłka jest dla wszystkich! – powiedziała Ada. – Zobaczysz, kiedyś przyjdę na mecz koszykówki. Ty będziesz najlepszym koszykarzem, a ja będę piszczała najgłośniej ze wszystkich kibiców.

• Rozmowa na temat opowiadania.

- Co śniło się Frankowi?
- O czym opowiadał Adzie?
- Jak zachowywali się chłopcy?
- Co zrobił ich kapitan?

- Kim został Franek na meczu?
- Co powiedzieli chłopcy Frankowi na pożegnanie?
- Co będzie ćwiczył Franek?
- Jak oceniasz zachowanie chłopców na początku, a jak potem, po rozmowie z kapitanem?

• **Wyjaśnienie pojęcia tolerancja.**

Tolerancja oznacza cierpliwość i wyrozumiałość dla odmienności. Jest poszanowaniem cudzych uczuć, poglądów, upodobań, wierzeń, obyczajów i postępowania, choćby były całkowicie odmienne od własnych albo zupełnie z nimi sprzeczne. Współcześnie rozumiana tolerancja to szacunek dla wolności innych ludzi, ich myśli i opinii oraz sposobu życia.

Rodzic pyta:

- Czy chłopcy byli tolerancyjni?
- Czy znasz inne przypadki braku tolerancji? (Wyśmiewanie się z ludzi o innym kolorze skóry, innego wyznania...).
- Czy należy wyśmiewać się z kogoś, dlatego że jest gruby, jeździ na wózku...?

2. Wykonanie pracy plastycznej na temat: „Dzieci z całego świata” (technika pracy dowolna; mogą być farby, kredki, plastelina)

Oglądanie zdjęć przedstawiających dzieci z różnych kontynentów.

Dzieci oglądają zdjęcia, wymieniają różnice między przedstawionymi na nich dziećmi (kolor skóry, kształt oczu itd.).

3. Zabawa uwrażliwiająca zmysł dotyku – Badamy swoją twarz.

Każde dziecko za pomocą dotyku bada kształt swojej głowy, wypukłość nosa, uszu i policzków, ułożenie brwi itp.

Rodzic pyta:

- Jaki kształt ma głowa?
- Jakie są Twoje włosy? (Proste, kręcone, miękkie...).
- Wymień części twarzy.
- Popatrz na inne dzieci. Czy są tacy sami jak Ty? Czy mają taki sam kolor oczu i włosów?

4. Ćwiczenia: oddechowe, artykulacyjne i słuchowe, na podstawie wiersza Ewy Małgorzaty

Skorek „Dni tygodnia”.

Jakie nazwy dni

tygodnia znamy?

Czy wszystkie nazwy

dni pamiętamy?

Jeśli ktoś lubi

takie zadania,

niech się zabiera

do wyliczania.

Powietrza dużo

buzią nabiera

i na wydechu

niech dni wymienia:

– poniedziałek, wtorek, środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela.*

Jeśli za trudne

było zadanie,

ćwicz dalej z nami

to wyliczanie.

– Poniedziałek, wtorek, środa, czwartek,

piątek, sobota, niedziela.*

W miejscach oznaczonych * dzieci powtarzają za Rodzicem – na jednym wydechu – nazwy dni tygodnia.

5. Ćwiczenia ruchowe – naśladowanie chodzenia po różnym podłożu i w różnych warunkach.

Dziecko naśladuje chodzenie, Np.

– po piasku,

– po kamieniach,

– gdy wieje mocny wiatr,

– przez rwący strumyk,

– po głębokim śniegu.

Dzień trzeci: 03.06.2020

Cele:

- porównywanie masy przedmiotów,
- zapoznanie z działaniem wagi szalkowej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

1. Co jest cięższe, a co lżejsze? – zabawy z zastosowaniem wagi szalkowej.

- Zapoznanie z wagą szalkową.

Waga szalkowa.

Dzieci oglądają wagę, nazywają jej części za Rodzicem.

<https://youtu.be/TzVrlCYfMrA> (Agrafka TV -KACZOR DONALD - jak działa waga. Nauka dla dzieci. Learn for kids.)

https://youtu.be/iRxZxr2_NOs (Kreatywny dzień - Jak zrobić wagę szalkową z papieru - domowym sposobem)

<https://youtu.be/7KCjTTRDZug> (Pstryczek Elektryczek - stara waga sklepową)

- Ćwiczenia z zastosowaniem wagi szalkowej.

Klocki: drewniane, szkiełkowe, miś (lub inne przedmioty, które znajdziemy w domu). Można też pokazać dziecku różne rodzaje wag: np.: elektroniczne, kuchenne, łazienkowe

Rodzic przygotował klocki: drewniane, szkiełkowe, i misia.

Rodzic mówi, że dziecko będzie porównywać wagę (masę) misia i klocków.

- Pierwsza sytuacja.

Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – trzy klocki.

– Co jest cięższe? Po czym to poznałeś/aś?

– Co jest lżejsze? Po czym to poznałeś/aś?

- Druga sytuacja.

Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – cztery klocki.

– Co jest cięższe? Co jest lżejsze?

– Po czym poznałeś/aś, że cztery klocki ważą tyle co miś?

(Ilość klocków musi być taka, aby ich masa równoważyła masę misia).

- Trzecia sytuacja.

Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – pięć klocków.

– Co jest cięższe? Po czym to poznałeś/aś?

– Co jest lżejsze? Po czym to poznałeś/aś?

- Ćwiczenia w porównywaniu masy przedmiotów.

Różne przedmioty, np.: klocki, piłeczki, lalki, misie, tworzywo przyrodnicze, wagi szalkowe.

Dziecko porównuje masę wybranych przedmiotów i określa, co jest cięższe, co jest lżejsze.

2. Karta pracy, cz. 4, s. 55.

Kolorowanie w każdej parze cięższego przedmiotu. Kończenie rysowania wag według wzoru.

- Zabawa ruchowa Waga.

Dziecko dobiera się w pary z Rodzicem i stają naprzeciwko siebie. Podają sobie ręce i naprzemiennie robią przysiady.

3. Ćwiczenia gimnastyczne

<https://youtu.be/O3FDSNofFXI> (youTube - Lucyna Stokowska „Aktywność fizyczna dzieci w domu. Ćwiczenia ogólnokondycyjne”)

4. Słuchanie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek „Nazwy miesięcy” – utrwalanie nazw miesięcy.

W miejscach oznaczonych * dzieci powtarzają za Rodzicem – na jednym wydechu – nazwy miesięcy

Jakie miesiące

w roku mamy?

Czy wszystkie nazwy

miesiące znamy?

Komu nie sprawi

trudu zadanie,

niech rozpoczyna

ich wyliczanie.

Powietrza dużo

buzia nabiera

i na wydechu

nazwy wymienia:

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień. *

Jeśli za trudne

było zadanie,

ćwicz dalej z nami

to wyliczanie:

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień. *

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień. *

Dzień czwarty: 04.06.2020

Cele:

- kształtowanie poczucia rytmu,
- rozwijanie zdolności wokalnych,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- wykorzystanie w pracy surowców wtórnych.

1. Nauka piosenki pt.: „Kolorowe dzieci” oraz zabawy rytmiczne z dźwiękami niskimi i wysokimi.

<https://youtu.be/JqzeXVaHQDo> (youTube - Krzysztof Marciniak: „Domowa rytmika: Skaczące nutki cz.1 – zabawa z dźwiękami niskimi i wysokimi)

https://youtu.be/Y_kIVuTfVk4 (youTube - hana 55100 - „Kolorowe dzieci” – Majka Jeżowska) piosenka z ilustracjami dzieci z całego świata

Tekst piosenki:

Gdyby, gdyby moja mama
Pochodziła z wysp Bahama
To od stóp po czubek głowy
Byłabym czekoladowa.

Mogłam przyjść na świat w Cejlonie
Na wycieczki jeździć słońiem
I w Australii mieć tatusia
I z tatusiem łapać strusie.

Nie patrz na to - i jo... - w jakim kraju
Jaki kolor - i jo... - dzieci mają

I jak piszą na tablicy
To naprawdę się nie liczy!

Przecież wszędzie-i jo... każda mama
Każdy tata-i jo.. chce tak samo
Żeby dziś na całym świecie
Mogły żyć szczęśliwe dzieci.

Mogłam małą być Japonką
Co ubiera się w kimonko
Lub w Pekinie z rodzicami
Ryż zjadać pałeczkami.

Od kołyski żyć w Tunisie
Po arabsku mówić dzisiaj
Lub do szkoły biec w Mombasie
Tam gdzie palmy rosną w klasie.

Nie patrz na to w jakim kraju...

Los to sprawił lub przypadek
Że Hindusem nie był dziadek
Tata nie był Indianinem
I nie w Peru mam rodzinę.

Nie patrz na to w jakim kraju... (BiS)

2. Wykonanie pracy „ Obrazek dla przyjaciela”.

- Wypowiedzi dziecka na temat: Kogo nazywamy przyjacielem?

Kartonowe serce, mazak.

Dziecko podaje cechy przyjaciela, które Rodzic zapisuje na kartonowym sercu.

Np.: dba o nas, jest pomocny, opiekuńczy, rozbawia nas, czujemy się przy nim bezpiecznie...

- Zapoznanie ze sposobem wykonania prac (według Igora Buszkowskiego).

Potrzebne będą: podstawa pudełka po czekoladkach, brystol, szary papier, kolorowy papier, nożyczki, klej.

Ramą obrazka jest podstawa pudełka po czekoladkach. W jej wnętrzu dziecko tworzy dowolną kompozycję, np. góry, jezioro, las, łąkę, miasto... Aby kompozycja była wypukła, część papierów potrzebnych do wykonania pracy dziecko może pognieść.

- Wykonanie prac przez dzieci.
- Porządkowanie miejsc pracy.

3. Karta pracy, cz. 4, s. 58.

Opowiadanie o tym, jak Olek i Ada obchodzili Dzień Dziecka.

Układanie zdań o każdym obrazku.

Pisanie samodzielnie lub przez Rodzica imienia dziecka.

Ozdabianie pola z imieniem.

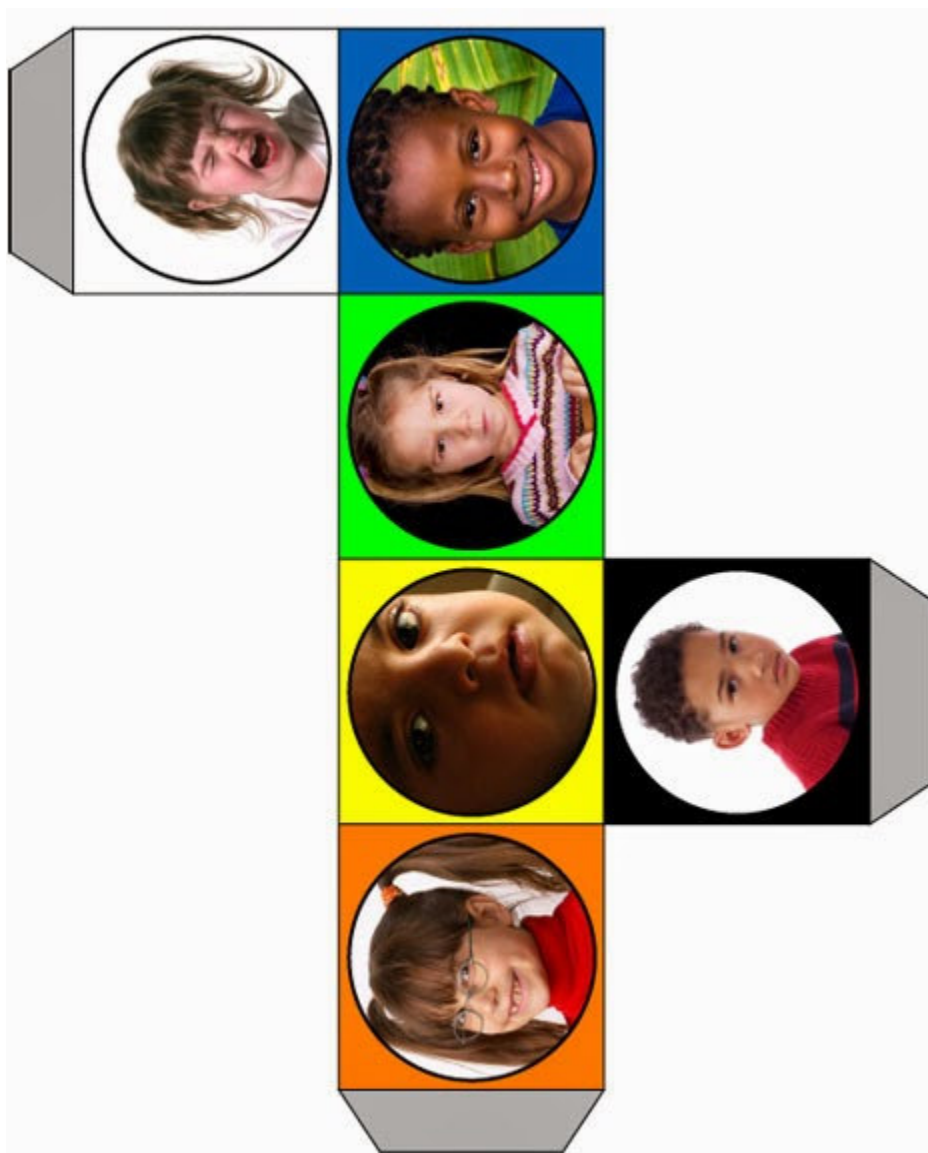
Dzień piąty: 05.06.2020

Cele:

- rozwijanie mowy,
- rozróżnianie emocji, przyjemnych i nieprzyjemnych, towarzyszących ludziom dorosłym i dzieciom,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

1. Zabawa z wykorzystaniem kostki mimicznej.

Dziecko wspólnie z Rodzicem wykonuje kostkę mimiczną.

- Kostka mimiczna.

Dzieci oglądają kostkę mimiczną, nazywają emocje przedstawione na obrazkach buzi.

Rodzic pyta:

- Kiedy się złościemy? (Kiedy ktoś lub coś nie pozwala robić tego, co chcemy albo dostać tego, czego potrzebujemy, gdy ktoś chce nam wyrządzić krzywdę).
- Kiedy się smucimy? (Gdy żegnamy się z tym, co straciliśmy albo gdy godzimy się z tym, że niektórych rzeczy nie będziemy mieć).
- Kiedy się boimy? (Gdy czujemy zagrożenie, strach chroni nas przed nim, bo każe nam krzyczeć, uciekać, chować się lub walczyć).
- Kiedy się cieszymy? (Różne osoby cieszą inne rzeczy, zdarzenia).

– Kiedy się wstydzimy? (Gdy różnimy się czymś od innych i oni dają nam to odczuć; gdy nie spełniamy czyichś oczekiwań, nadziei, gdy przyłapano nas na coś niewłaściwym).

– Kiedy zazdrościmy? (Gdy nie mamy tego, co mają inni – pojawia się wtedy w nas złość lub smutek, możemy czuć jedno i drugie).

Dziecko rzuca kostką mimiczną. Nie pokazuje, co wskazała kostka, tylko miną przedstawia odpowiednią emocję. Rodzic odgaduje i nazywa związaną z nią emocję.

2. Słuchanie tekstu Jolanty Kucharczyk „Moje uczucia”. Rozmowa na temat tekstu.

Żal mi minionych wakacji, urodzin, które już były,

i tego, że odwiedziny babci już się skończyły.

Smutno, że tata wyjechał, mama tak mało ma czasu,

i złość mnie bierze, że brat mój robi tak dużo hałasu.

Tu, w moim sercu, mieszkają uczucia: miłość, radość i smutek.

Czasem jestem tak bardzo szczęśliwy, lecz czasem także się smucę.

W kieszonce kasztan na szczęście o tym wciąż przypomina,

że wszystko, co jest tak smutne, kiedyś z czasem przemija.

Zobacz, już się uśmiechasz, bo znowu będą wakacje,

tata niedługo już wróci, z mamą pójdziesz na spacer.

Po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znów świeci,

po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.

• Rozmowa na temat tekstu.

– Co mieszka w sercu?

– Czy zawsze jest nam wesoło?

– Czy zdarza się, że coś Cię smuci?

– Czy zdarza się, że coś Cię złości?

Rodzic przypomina, że uczucia, emocje są czymś normalnym, naturalnym, co zawsze towarzyszy ludziom – dorosłym i dzieciom. Ale należy pamiętać o tym, że po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znowu świeci, po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.

3. Rysowanie na kartkach tego, co cieszy dzieci, i tego, co je smuci.

Dziecko dostaje kartkę podzieloną na pół, z rysunkiem chmurki i słoneczka w ich rogach. Po lewej stronie kartki (chmurka) rysują to, co je smuci, a po prawej stronie (słonko) – co je cieszy. Potem dziecko omawiają swój rysunek.

4. Ćwiczenia gimnastyczne

<https://youtu.be/gOLWLBuXQxU>

(YouTube - WF w domu : „WF w domu dla najmłodszych”)